

Bogár László: Riasztólövés

2024 május 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Néhány nap elteltével már itthon sem igazán volt „téma” a Fico elleni merénylet, nem nagyon született kísérlet arra, hogy a történés mélyebb rétegeit is alaposan szemügyre vegyük

Az elmúlt évek során gyakran véltük úgy, hogy na nem, „az” biztos, hogy nem történhet meg, aztán mégis

menetrendszer?en történtek meg olyan dolgok, amelyek „egészen biztosan meg nem történése”, pontosabban ennek a feltételezése, emberi létezésünk egyik legfontosabb lelki, erkölcsi, szellemi talapzatát jelentette. Most újra átélhetjük mindezt egy olyan történés által, ami nem volt „divat” térségünkben, lel?tték a szlovák miniszterelnököt.

Az azóta eltelt napok során igyekeztem összegy?jteni azokat a globális elemzéseket, amelyek ezt a tragikus eseményt érintették, mert kíváncsi voltam arra, hogy vajon miként éli át a világ mindezt. Nos, a „világ” elég egykedv?en és fásultan reagált a történésre, mint olyanra, ami mondhatni nem nagyon éri el a „ingerküszöböt”, és ugyan persze szomorú, de „mindennapos” dologról van szó. És valójában néhány nap elteltével már itthon sem igazán volt „téma” a merénylet, nem nagyon született kísérlet arra, hogy a történés mélyebb rétegeit is alaposan szemügyre vegyük. Ez talán még attól is szívszorítóbb, mint magának az eseménynek a megtörténte.

Igazából még az sem váltott ki különösebb visszhangot, hogy magában Szlovákiában és nálunk is voltak olyan kommentek, hogy hajrá magyarok, vegyünk példát a szlovákok „bátorságáról”. S?t egy belga rádió-m?sorvezet? él?adásban biztatta a „belgákat” (akikr?l, mint tudjuk „nincsenek”, hisz valaki vagy flamand vagy vallon), hogy ?k is követhetnék a szlovákokat.

Bár minderre elég nehéz szavakat találni, de azért tegyünk kísérletet arra, hogy végiggondoljuk, mi is történt valójában. Talán abból a tanulságos logikából lehetne kiindulni, amit a merénylet elkövet?je mondott, aki önmagát liberális baloldali embernek tartja. Viszonylag higgadtan úgy fogalmazott, hogy azért l?tte le a miniszterelnököt, mert nem értett egyet a kormány politikájával. És ez valóban „hibátlan levezetés”, hisz teljesen „természetes” az, hogy a liberális logika alapján, akivel nem értek egyet, azt lelövöm. E vérfagyasztóan abszurd következtetés uralkodóvá válása permanens verbális agresszióként persze eddig is jelen volt az önmagukat liberális demokráciaként beazonosító társadalmakban, Nyugat-Európában és Amerikában, de eddig legalábbis úgy véltük, hogy térségünkben ez a verbális agresszió soha nem csaphat át véres er?szakban. Most már ett?l az illúziótól is el kell búcsúznunk, de hogy az a törekvésünk, hogy az illúzió elvesztése ellenére megmaradjon a hitünk abban, hogy mégis elkerülhetjük az ezek után már akár mindent elnyelni képes véres örvényeket, arra kell hogy ösztönözzön minket, hogy megpróbáljuk megérteni a mélyrétegben aktivizálódó sötét energiákat.

Simon Schama cambridge-i történész professzor A francia forradalom krónikája cím? korszakos jelent?ség? könyvében nagy teret szentel annak, hogy a felfoghatatlanul brutális, véres történések verbális er?szakkal való megalapozását a lehet? legpontosabban megmutassa számunkra. Elemzéseb?l kiderül, hogy az éppen akkoriban kialakuló modern média dönt? fontosságú szerepet játszott abban, hogy a verbális agresszió végül a világtörténelem egyik legvéresebb tömeggyilkosságába torkolljon. A másik fontos mozzanat, hogy az uralmi elitek valamennyi csoportja cinikus magabiztossággal „játszott” a verbális er?szakkal, abban a látszólag biztos tudatban, hogy ? képes „kezében tartani” a folyamatokat. S?t, amikor már elkezd?dött az átmenet a véres er?szakba, amelynek egyik „nyitó-eseménye” a Bastille ostroma volt, még akkor is ez a végzetes tévhit vezette ?ket. Amúgy a Bastille ostroma kapcsán Simon Schama említett m?ve tárta el?ször a nagyközönség elé, hogy amit iskolai tananyagként tanítottak/tanítanak nekünk err?l az eseményr?l, az primitív hazugság. Amely azért megrendít?, mert azt jelzi, hogy a nyugatias modernitás társadalmai nemcsak hogy nem tudnak, de nem is akarnak tanulni a történelemb?l, márpedig aki erre nem hajlandó, azzal addig ismétl?dnek ezek a szörny?ségek, amíg nem mutatja jelét e tanulásra való alkalmasságának.

A francia forradalom fed?nev? tömeggyilkosság-sorozat tehát a modern média és a végzetesen cinikus uralmi elit-csoportok együttes tetteként született meg, és ez ma sincs másként. Bármilyen nehéz és kényes feladatnak is t?nhet fel ez most számunkra, de kíméletlen ?szinteséggel kellene feltárnunk a nyugatias modernitás elitjeinek közös b?nét abban, hogy az elegánsan „politikai kommunikációnak” nevezett diskurzus-tér mára egy olyan szennyáradattá vált, amely a jelek szerint már el is kezdte „spontán átmenetét” a véres er?szakba.

És ha már a „spontaneitásnál” tartunk, a már említett Simon Schama kifogástalan globális pedigrével rendelkezik (enélkül elég nehéz is volna Cambridge-ben történész professzornak lenni), így aligha vádolható „összeesküvéselmélet-gyártással”, ám számos alkalommal utal arra, hogy az akkor már kialakuló globális pénzhatalmi rendszer ügynökhálózata eléggé aktív szerepet játszott el?ször a verbális, majd a véres er?szak rohamos gyorsaságú eszkalációjában.

A harmadik világháború „csinálásának” az Európai Unióban eddig „csak” az Orbán Viktor vezette Magyarország volt útban. Nehéz szabadulni a gondolattól, hogy a világ „nem létez?” urai nagyon nem szeretnék, ha Orbán Viktor példája esetleg más országokban is követ?kre találna. Márpedig a szlovák miniszterelnök kormányra kerülése el?tt is világossá tette az ezzel kapcsolatos álláspontját, és ezt kormányzása során következetesen képviselte is. „Kikapcsolása” tehát lehet riasztólövés is a potenciális további követ?k számára.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló